

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο χωριό του Αγίου Σεραφείμ Επισκόπου Φαναρίου

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Πανηγυρίζει σήμερα Σάββατο 3 Μαΐου και αύριο Κυριακή (των Μυροφόρων) 4 Μαΐου η πόλη της Καρδίτσης και η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, τιμώντας, όπως κάθε χρόνο, τον Άγιο και προστάτη της ιερομάρτυρα Σεραφείμ.

Το πρωί του Σαββάτου 3 Μαΐου πραγματοποιήθηκε η Μετακομιδή η τίμιας κάρας του Αγίου ιερομάρτυρος Σεραφείμ στην γενέτειρά του Πεζούλα Αγράφων και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμοθέου εις τον εκεί ομώνυμο Ιερό Ναό, με τη συμμετοχή των τοπικών Αρχών και πλήθος πιστών.

Κατά την πανηγυρική αυτή ημέρα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης απηύθυνε λόγο

πνευματικό, με αφορμή το Ευαγγελικό ανάγνωσμα και το παράδειγμα του τιμώμενου Αγίου, εμπνέοντας τους πιστούς να αναζητήσουν στη δική τους ζωή τη θέαση του Αναστημένου Χριστού. Χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Το σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα, αδελφοί μου, μας αποκαλύπτει, όντως, τη ζώσα παρουσία του Θεού Λόγου, του Σαρκωμένου Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στη ζωή των μαθητών και στη ζωή του κόσμου.

Είναι από το ιερό Ευαγγέλιο του Ιωάννου, από το έκτο κεφάλαιο. Εξιστορούνται γεγονότα αμέσως μετά από την ευλόγηση των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων – το θαύμα του πολλαπλασιασμού. Στη δυτική όχθη της Λίμνης της Τιβεριάδος, της Λίμνης Γεννησαρέτ, όταν οι άνθρωποι έφαγαν και χορτάστησαν από την ευλογία του Κυρίου και τον πολλαπλασιασμό των άρτων και των ιχθύων, ήθελαν να τον ανακηρύξουν βασιλέα τους. Αυτός είναι πάντοτε ο πειρασμός που κυριαρχεί μέσα στη ζωή των ανθρώπων: να αναδεικνύουν ως άξιον αυτόν που προσφέρει εύκολες λύσεις, χωρίς κόπο. Ο Κύριος όμως δεν ενέκρινε αυτή τη στάση. Έκανε το θαύμα για δύο λόγους:

Πρώτον, για να τους υπενθυμίσει πως αυτός ήταν που τους έτρεφε με το μάννα στην έρημο, όταν πορεύονταν από την Αίγυπτο προς τη γη της Επαγγελίας, στη γη των πατέρων τους. Και Αυτός, όπως γνωρίζουμε όλοι μας, τους συντρόφευε ο Θεός με την παρουσία Του και όχι μόνο τους συντρόφευε, αλλά εξασφάλιζε τη ζωή τους ρίχνοντας κάθε βράδυ το μάννα για να μπορούν να το συλλέγουν και να τρώνε και να μην έχουν ανάγκη αυτής της αγωνιώδους καταστάσεως για την ανεύρεση της τροφής.

Δεύτερον, για να επιβεβαιώσει την παρουσία του Θεού στη ζωή τους και να τους αποδείξει πως μέσω της πίστης ο άνθρωπος μπορεί να προσλαμβάνει όχι μόνο στοιχεία πνευματικά, χριστολογικά, σωτηριολογικά αλλά και στοιχεία που είναι αναγκαία για να ζήσει ο άνθρωπος, να βιοποριστεί.

Ο Κύριος ανεβαίνει στο όρος για να προσευχηθεί. Βραδιάζει. Οι μαθητές μόνοι τους μπήκαν στο πλοίο για να περάσουν στην απέναντι όχθη της Λίμνης Γεννησαρέτ, της Τιβεριάδος, στη δυτική όχθη όπου είναι η Καπερναούμ, όπου ήταν και ο χώρος όπου ευρίσκοντο όταν περισσότερο χρονικό διάστημα εκεί πέρα ο Κύριος μαζί με τους μαθητές Του. Ο άνεμος δυναμώνει, η θάλασσα φουρτουιάζει και εκείνοι φοβούνται, εάν θα προλάβουν να φθάσουν στην απέναντι όχθη της λίμνης.

Ο Κύριος, τότε, πλησιάζει περπατώντας επάνω στη θάλασσα, όταν είχαν διανύσει περίπου πέντε χιλιόμετρα και τους υπολείπονταν άλλα δυόμισι για να φθάσουν. Εκείνοι νόμισαν πως ήταν φάντασμα. Ο Ιησούς τούς λέγει: «Μη φοβείσθε, εγώ είμαι», υπενθυμίζοντας τη θεία Του φύση – Αυτός που άνοιξε την Ερυθρά Θάλασσα στους προγόνους τους και τώρα περπατεί επάνω στα κύματα.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης δεν μας διασώζει, δεν καταγράφει το γεγονός όπου και ο Πέτρος περπάτησε επάνω στα κύματα, το καταγράφει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος αυτό, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έγινε. Αντίθετα, εστιάζει στο βαθύτερο μήνυμα. Το Ευαγγέλιο του Ιωάννου, γραμμένο γύρω στο 100 μ.Χ., είναι ευχαριστιακό κείμενο, γραμμένο για να διαβάζεται στη Θεία Λειτουργία από την κοινότητα της Εφέσου.

Ο Χριστός φθάνει στην Καπερναούμ. Την επομένη, Σάββατο, διδάσκει στη Συναγωγή. Όσοι Τον αναζητούσαν, βλέποντας πως δεν υπήρχε πλοιάριο, θεώρησαν πως θαυματουργικά πέρασε απέναντι. Τον ρωτούν: «Κύριε, πώς ήρθες εδώ;» Εκείνος δεν απαντά άμεσα αλλά στρέφει την προσοχή τους αλλού. Τους λέγει πως Τον τιμούν όχι επειδή βλέπουν τα σημεία και τα θαύματα, αλλά επειδή έφαγαν από τους πολλούς άρτους. Δεν κατανοούν πως μέσω των σημείων επιβεβαιώνεται η παρουσία του Θεού στον κόσμο.

Αυτό είναι και το βαθύτερο μήνυμα της εορτής της απόδοσης του Αντιπάσχα, της Ψηλαφήσεως του Θωμά. Ο Θωμάς, όταν του λένε οι μαθητές: «Εωράκαμεν τον Κύριον», εκείνος απαντά: «Εάν δεν δω και δεν αγγίξω, δεν θα πιστέψω». Ο Θωμάς, όμως, δεν ζητά θαύμα – ζητά προσωπική εμπειρία του Αναστημένου Χριστού. Όταν λοιπόν εμφανίζεται και πάλι ο Χριστός, του λέγει: «Φέρε τον δάκτυλό σου». Ο Θωμάς δεν τολμά να τον αγγίξει, αλλά αναφωνεί: «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου». Η πίστη του γεννιέται από τη θέαση του Αναστημένου Χριστού.

Ο Χριστός τότε διδάσκει: «Μην εργάζεστε για την τροφή που χάνεται, αλλά για την τροφή που μένει». Αυτή είναι η απολυμένη βρώση. Και όπως λέει και ο Μάρκος, «αυτά που τρώτε, τα αφοδεύετε». Δεν διαρκούν. Ο άνθρωπος έχει ανάγκη από τροφή πνευματική – από τον ζώντα Θεό που γεμίζει καρδιά, νου και ψυχή. Αυτό είναι το ουσιώδες και διαχρονικό μήνυμα, αδελφοί μου.

Σήμερα στην Ιερά Μητρόπολή μας τιμούμε τον Άγιο ένδοξο Ιερομάρτυρα Σεραφείμ, από τους οκτώ τοπικούς μας Αγίους. Από σήμερα ξεκινά μια πολύ όμορφη πνευματική πορεία. Η κάρα του ήρθε από τη Μονή του. Τελέσαμε Θεία Λειτουργία στον τόπο που κατά την παράδοση ήταν το σπίτι του. Θα ακολουθήσει λιτανεία, μετάβαση στον τόπο του μαρτυρίου και αργότερα στην πόλη της Καρδίτσας.

Ο Άγιος Σεραφείμ έζησε τον Αναστημένο Χριστό στη ζωή του. Η πίστη, η ομολογία, τα στίγματα του μαρτυρίου του που σώζονται επάνω στην κάρα του, φανερώνουν εμπειρία Αναστάσεως. Αυτό ζητούμε και εμείς: θέαση του Αναστημένου Χριστού στη δική μας ζωή. Όλα όσα ζούμε – οι δυσκολίες, οι μέριμνες – είναι αναγκαία για

την καθημερινότητά μας, για να κάνουμε τη ζωή μας ευπρεπή και αξιοπρεπή.

Αλλά πέρα από αυτά, τα πάντα είναι Χριστός. Ό,τι και να κάνουμε όσο και αν προσπαθούμε να αλλάξουμε τον κόσμο ή να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις, εάν δεν αλλάξουμε μέσα μας. Εάν δεν αγωνιστούμε μέσα μας, να έχουμε τη Θέαση του αναστημένου Χριστού, τα σημεία του Χριστού να μπουν μέσα στην καρδιά μας και να πούμε ότι έχουμε τον ζώντα Θεό, τον Κύριό μας, τον Θεό μας, ο οποίος μας σώζει και μας ευεργετεί και μας αγιάζει και μας χαριτώνει, όλα τα υπόλοιπα θα

ας, δια πρεσβειών του Αγίου
όλων μας. Να σκέπη τον
σας».

